

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS DIREKTIV

af 11. december 1989

om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked

(89/662/EØF)

(EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	Side	dato
► <u>M1</u>	Rådets direktiv 91/495/EØF af 27. november 1990	L 268	41	24.9.1991
► <u>M2</u>	Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990	L 373	1	31.12.1990
► <u>M3</u>	Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991	L 46	1	19.2.1991
► <u>M4</u>	Rådets direktiv 91/494/EØF af 26. juni 1991	L 268	35	24.9.1991
► <u>M5</u>	Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991	L 268	1	24.9.1991
► <u>M6</u>	Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991	L 268	15	24.9.1991
► <u>M7</u>	Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991	L 268	56	24.9.1991
► <u>M8</u>	Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992	L 268	1	14.9.1992
► <u>M9</u>	Rådets direktiv 92/45/EØF af 16. juni 1992	L 268	35	14.9.1992
► <u>M10</u>	Rådets direktiv 92/67/EØF af 14. juli 1992	L 268	73	14.9.1992
► <u>M11</u>	Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992	L 62	49	15.3.1993

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EFT L 151 af 15.6.1990, s. 40 (89/662/EØF)

RÅDETS DIREKTIV

af 11. december 1989

om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked

(89/662/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet skal fastsætte foranstaltninger for gradvis at virkeliggøre det indre marked i løbet af en periode, der udløber den 31. december 1992;

hvis de fælles markedsordninger for animalske produkter og produkter af animalsk oprindelse skal fungere harmonisk, forudsætter det, at de veterinære hindringer for udviklingen af samhandelen i Fællesskabet med de pågældende produkter forsvinder; i dette øjemed udgør de frie varebevægelser for landbrugsprodukter et grundlæggende element i de fælles markedsordninger og bør muliggøre en rationel udvikling af landbrugsproduktionen samt en optimal anvendelse af produktionsfaktorerne;

på veterinærområdet benyttes grænserne for øjeblikket til at foretage kontrol, der går ud på at sikre beskyttelse af folkesundheden og dyresundheden;

det endelige mål går ud på at begrænse veterinærkontrollen til afsendelsesstedet; gennemførelsen af dette mål indebærer en harmonisering af væsentlige krav med hensyn til beskyttelse af folkesundheden og dyresundheden;

med henblik på gennemførelsen af det indre marked bør der indtil dette mål faktisk er gennemført lægges vægt på den kontrol, der skal foretages ved afsendelsen og organisere kontrol, der kan finde sted på bestemmelsesstedet; med løsning afskaffes muligheden for at foretage veterinærkontrol ved Fællesskabets indre grænser;

denne løsning indebærer en stærkere tillid til den veterinærkontrol, der foretages af afsendelsesmedlemsstaten; det er vigtigt, at denne drager omsorg for, at veterinærkontrollen foretages på passende måde;

i bestemmelsesmedlemsstaten kan veterinærkontrollen foretages ved stikprøver på bestemmelsesstedet; i tilfælde af grov mistanke om uregelmæssigheder kan veterinærkontrollen dog foretages, medens varen er undervejs;

medlemsstaterne skal forelægge en plan, hvori de gør rede for, hvorledes de agter at gennemføre kontrollen; denne plan skal godkendes af Fællesskabet;

det er vigtigt at fastsætte, hvad der skal gøres i tilfælde af en veterinærkontrol, der viser, at forsendelsen er uregelmæssig; i den forbindelse findes der tre muligheder: den første går ud på at fastsætte, at de urigtige dokumenter bringes i orden, den anden har til formål at forhindre enhver fare ved konstateringen af en epizootisk sygdom, en ny,

⁽¹⁾ EFT nr. C 225 af 31. 8. 1988, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 326 af 19. 12. 1988, s. 28.

⁽³⁾ EFT nr. L 56 af 6. 3. 1989, s. 7.

▼B

alvorlig og smitsom sygdom, eller ethvert andet forhold, der kan medføre fare for dyrs eller menneskers sundhed, medens den tredje drejer sig om det tilfælde, hvor varerne ikke svarer til de stillede betingelser af andre grunde end de ovenfor omhandlede;

der bør fastsættes en procedure for afgørelse af tvister, der kan opstå med hensyn til forsendelser fra en virksomhed, et produktionscenter eller et foretagende;

det er vigtigt at fastsætte en beskyttelsesordning; på dette felt bør ansvaret især af effektivitetsårsager i første omgang påhvile afsendelsesmedlemsstaten; Kommissionen bør kunne gribe hurtigt ind, bl. a. ved at begive sig til stedet og ved at træffe foranstaltninger, der er passende for situationen;

for at have virkning bør bestemmelserne i dette direktiv dække samtlige varer, der i samhandelen i Fællesskabet er underkastet veterinærmæssige krav;

med hensyn til visse epizootier hersker der endnu forskellige sundhedsmæssige tilstande i medlemsstaterne, og indtil Fællesskabet har taget stilling til midlerne til bekæmpelse af disse sygdomme, bør der midlertidigt tages forbehold med hensyn til spørgsmålet om kontrol af EF-samhandelen med levende dyr og gives tilladelse til at foretage en kontrol af dokumenterne under transporten; på det nuværende harmoniseringstrin, og indtil der foreligger EF-regler, bør varer, som ikke omfattes af harmoniserede regler, stadig opfylde bestemmelseslandets krav, for så vidt som disse er i overensstemmelse med Traktatens artikel 36;

bestemmelserne i de eksisterende direktiver bør tilpasses de nye regler i nærværende direktiv;

disse regler bør gennemgås påny inden 1993;

det bør overlades til Kommissionen at fastsætte gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv; i dette øjemed bør der fastsættes procedurer, der indfører et snævert og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne i Den Stående Veterinærkomité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne sørger for, at veterinærkontrollen med produkter af animalsk oprindelse, der er omfattet af de i bilag A anførte direktiver eller af artikel 14, og som skal indgå i samhandelen, ikke længere foretages ved grænserne, men foretages efter bestemmelserne i dette direktiv, jf. dog artikel 6.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved

- 1) Veterinærkontrol: fysisk kontrol af og/eller administrative formaliteter vedrørende de i artikel 1 i nævnte produkter med henblik på direkte eller indirekte at beskytte dyrs og menneskers sundhed
- 2) Samhandel: handel mellem medlemsstater med varer i henhold til Traktatens artikel 9, stk. 2
- 3) Virksomhed: enhver autoriseret virksomhed, som producerer, oplagrer eller forarbejder de i artikel 1 nævnte produkter
- 4) Kompetente myndigheder: en medlemsstats centrale myndigheder, der er kompetent til at udføre veterinærkontrol, eller enhver myndighed, til hvem de har delegeret denne kompetence
- 5) Embedsdyrlæge: dyrlæge udpeget af medlemsstatens kompetente centrale myndigheder.

KAPITEL I

Kontrol på oprindelsesstedet

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sørger for, at samhandelen kun omfatter de i artikel 1 omhandlede produkter, der er fremstillet, kontrolleret, mærket og etiketteret i henhold til EF-bestemmelserne med henblik på produkternes bestemmelse, og som under hele transporten frem til modtageren er ledsaget af sundhedscertifikatet eller hygiejnecertifikatet, hvori modtageren er anført, eller af et hvilket som helst andet dokument som foreskrevet i EF-veterinærbestemmelserne.

Oprindelsesvirksomhederne sørger ved løbende selvkontrol for, at deres produkter opfylder de i første afsnit omhandlede krav.

Uden at det i øvrigt berører de kontrolopgaver, som ifølge EF-bestemmelserne påhviler embedsdyrlægerne, foretager de kompetente myndigheder regelmæssigt kontrol af virksomhederne med henblik på at sikre, at de produkter, der skal indgå i samhandelen, er i overensstemmelse med EF-kravene eller — i de i denne artikels stk. 3, og i artikel 14 omhandlede tilfælde — med bestemmelsesmedlemsstatens krav.

Når der er begrundet mistanke om, at betingelserne ikke overholdes, foretager de kompetente myndigheder de fornødne undersøgelser, og når mistanken bekræftes, træffer de passende foranstaltninger, som i givet fald kan indebære tilbagekaldelse af autorisationen.

2. Når en transport omfatter produkter til flere forskellige bestemmelsessteder, skal produkterne pakkes i et antal varepartier, der svarer til antallet af bestemmelsessteder. Hvert vareparti skal ledsages af det ovenfor nævnte certifikat eller dokument.

Når de i artikel 1 omhandlede produkter skal eksporteres til tredjelande, skal transporten være under toldkontrol helt frem til det sted, hvor Fællesskabets toldområde forlades.

3. Medlemsstater, som fakultativt indfører produkter fra visse tredjelande, underretter Kommissionen og de andre medlemsstater om en sådan import.

Når produkterne indføres til Fællesskabets toldområde af en anden medlemsstat end dem, der er nævnt i første afsnit, foretager den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1 ved hjælp af dokumenterne en kontrol af de pågældende produkters oprindelses- og bestemmelsessted.

Bestemmelsesmedlemsstaterne forbyder videreforsendelse fra deres område af sådanne produkter, medmindre bestemmelsesstedet er en anden medlemsstat, der ligeledes foretager fakultativ import fra tredjelande.

Artikel 4

1. Afsendermedlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at virksomhederne opfylder de veterinærmæssige krav på alle stadier af produktionen, oplagringen, markedsføringen og transporten af de i artikel 1 nævnte produkter.

De sørger især for,

- at de produkter, der er fremstillet i overensstemmelse med de i bilag A nævnte direktiver, veterinærmæssigt kontrolleres på samme måde, hvadenten de skal indgå i EF-samhandelen eller er bestemt til medlemsstatens eget marked,
- at de i bilag B omhandlede produkter ikke viderefendes til en anden medlemsstats område, hvis de ikke kan afsættes på deres eget område af de årsager, som nævnes i Traktatens artikel 36.

▼B

2. Afsendermedlemsstaterne træffer passende administrative, lovmæssige og strafferetlige foranstaltninger med henblik på at sanktionere enhver overtrædelse af veterinærlovgivningen, der begås af fysiske eller juridiske personer, når det konstateres, at EF-bestemmelserne overtrædes, eller især når det fastslås, at de udstedte certifikater eller dokumenter ikke svarer til produkternes virkelige tilstand, eller at hygiejnemærket er blevet anbragt på produkter, som ikke er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

KAPITEL II

Kontrol på bestemmelsesstedet*Artikel 5*

1. Bestemmelsesmedlemsstaten iværksætter følgende kontrolforanstaltninger:

- a) De kompetente myndigheder kan på varens bestemmelsessted ved ikke-diskriminerende veterinær stikprøvekontrol undersøge, om kravene i artikel 3 er opfyldt; de kan i den forbindelse udtage prøver.

Endvidere kan transit- eller bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder, når de ligger inde med oplysninger, som tyder på, at der er sket en overtrædelse, ligeledes foretage kontrol under varernes transport på den pågældende medlemsstat område, herunder kontrol af transportmidlernes overensstemmelse med gældende regler.

- b) Såfremt de i artikel 1 omhandlede produkter, der har oprindelse i en anden medlemsstat, er bestemt til

— en virksomhed, der kontrolleres af en embedsdyrlæge, skal denne sørge for, at den pågældende virksomhed kun modtager de pågældende produkter, hvis de med hensyn til mærkning, etikettering og ledsagedokumenter opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, eller — for så vidt angår de i bilag B omhandlede produkter — hvis de er forsynet med det dokument, som er foreskrevet i bestemmelseslandets lovgivning,

— en autoriseret mellemhandler, som foretager en opdeling af varepartierne, eller en handelsvirksomhed med mange filialer eller enhver anden virksomhed, der ikke til stadighed er underkastet kontrol, har de pågældende virksomheder pligt til for enhver opdeling eller markedsføring at kontrollere, at de i første led nævnte mærker, certifikater eller dokumenter forefindes, samt at indberette enhver forsømmelse eller afvigelse til de kompetente myndigheder,

— andre modtagere, bl.a. ved aflæsning af en del af varepartiet under transporten, skal varepartiet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, være ledsaget af originalen til det i første led nævnte certifikat.

Den garanti, de i andet og tredje led omtalte modtagere skal give, fastlægges i en aftale, der indgås med de kompetente myndigheder i forbindelse med den i stk. 3 omhandlede forudgående registrering. De kompetente myndigheder kontrollerer ved hjælp af stikprøver, om disse garantier overholdes.

2. Hvor der ikke, som EF-bestemmelserne foreskriver det, er fastlagt EF-normer samt i det i artikel 14 omhandlede tilfælde, kan bestemmelsesmedlemsstaten, under overholdelse af Traktatens generelle bestemmelser, kræve, at oprindelsesvirksomheden overholder de normer, der gælder i henhold til den pågældende medlemsstats nationale lovgivning, jf. dog artikel 4. Oprindelsesmedlemsstaten sikrer, at de pågældende produkter opfylder disse krav.

▼B

3. Virksomheder, som modtager produkter fra en anden medlemsstat, eller som foretager en fuldstændig opdeling af et vareparti af sådanne produkter.
  - a) skal på de kompetente myndigheders anmodning forinden registreres,
  - b) skal føre et register over leverancerne,
  - c) skal på de kompetente myndigheders anmodning underrette disse om ankomsten af varer fra en anden medlemsstat, i det omfang det er nødvendigt for den i stk. 1 nævnte kontrol;
  - d) skal i en periode, der fastsættes af de kompetente myndigheder, dog i mindst seks måneder, opbevare de i artikel 3 nævnte sundheds-certifikater, hygiejnecertifikater eller dokumenter med henblik på forevisning for de kompetente myndigheder på disses anmodning.
4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 18.
5. På grundlag af en rapport fra Kommissionen ledsaget af eventuelle ændringsforslag behandler Rådet på ny denne artikel tre år efter direktivets iværksættelse.

*Artikel 6***▼M2**

1. Medlemsstaterne påser ved den kontrol, der foretages på steder, hvor produkter fra tredjelande kan føres ind på det i bilag I til direktiv 90/675/EØF⁽¹⁾ definerede område, såsom havne og lufthavne samt grænseovergangssteder fælles med tredjelande,
  - a) at der foretages dokumentkontrol af produkternes oprindelse
  - b) at produkter med oprindelse i Fællesskabet underkastes kontrolbestemmelserne i artikel 5
  - c) at produkter fra tredjelande underkastes bestemmelserne i direktiv 90/675/EØF.

▼B

2. Fra den ►**M10** 1. juli 1992 ◀ og uanset stk. 1 skal alle produkter, som transporteres med transportmidler, som regelmæssigt og direkte forbinder to geografiske punkter i Fællesskabet, underkastes de i artikel 5 omhandlede kontrolbestemmelser.

Artikel 7

1. Konstaterer bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder ved en kontrol på forsendelsens bestemmelsessted eller under transporten,
  - a) at der forekommer stoffer, som har forårsaget en af de sygdomme, der er nævnt i direktiv 82/894/EØF⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens afgørelse 89/162/EØF⁽³⁾, eller en zoonose eller sygdom eller et hvilket som helst andet forhold, der kan udgøre en alvorlig fare for dyr eller mennesker, gør sig gældende, eller at produkterne kommer fra et område, der er smittet med en epizootisk sygdom, påbyder de, medmindre det drejer sig om veterinærpolitimæssige forhold eller om produkter, som er blevet underkastet en af de behandlinger, der er nævnt i artikel 4 i direktiv 80/215/EØF⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 88/660/EØF⁽⁵⁾, destruktion af partiet eller enhver anden anvendelse, som er fastsat i EF-bestemmelserne.

Udgifterne til destruktion af partiet påhviler afsenderen eller dennes repræsentant.

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 58.

⁽³⁾ EFT nr. L 61 af 4. 3. 1989, s. 48.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1985, s. 35.

▼B

De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten giver øjeblikkelig pr. telex de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de konstaterede forhold samt om de afgørelser, de har truffet, og begrundelsen herfor.

Der kan iværksættes beskyttelsesforanstaltninger som fastsat i artikel 9.

Endvidere kan kommissionen, efter anmodning fra en medlemsstat og efter fremgangsmåden i artikel 17, for at imødegå situationer, der ikke er dækket af EF-bestemmelserne, træffe afgørelse om enhver nødvendig foranstaltning med henblik på at sikre en fælles strategi blandt medlemsstaterne;

- b) at varerne ikke opfylder betingelserne i EF-direktiverne eller eventuelt nationale normer, hvor der ikke er truffet afgørelse om de i direktiverne foreskrevne EF-normer, kan de, medmindre der fra et sundhedsmæssigt eller veterinærpolitimæssigt synspunkt er noget til hinder herfor, give afsenderen eller dennes repræsentant valget mellem:

— destruktion af varerne eller

— anden anvendelse af varerne, herunder tilbagesendelse med tilladelse fra de kompetente myndigheder i det land, hvor oprindelsesvirksomheden er beliggende.

Dog kan der, hvis der konstateres forsømmelser vedrørende certifikatet eller dokumenterne, gives afsenderen en frist til at få bragt dokumenterne i orden, før sidstnævnte mulighed benyttes.

2. Kommissionen udarbejder efter fremgangsmåden i artikel 18 en liste over i de stk. 1 omhandlede stoffer eller sygdomme samt gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel.

Artikel 8

1. I de i artikel 7 omhandlede tilfælde sætter de kompetente myndigheder i en bestemmelsesmedlemsstat sig straks i forbindelse med de kompetente myndigheder i afsendermedlemsstaten. Sidstnævnte myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger og meddeler de kompetente myndigheder i førstnævnte medlemsstat, hvilken kontrol der er udført, hvilke afgørelser der er truffet samt begrundelsen for disse.

Hvis bestemmelsesmedlemsstaten nærer frygt, for, at disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, søger den sammen med de kompetente myndigheder i den anden implicerede medlemsstat at rette op på situationen, idet der eventuelt aflægges et besøg på stedet.

Når den i artikel 7 omhandlede kontrol fører til konstatering af gentagne forsømmelser, underretter de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten Kommissionen og de øvrige medlemsstaters veterinærtjenester herom.

Kommissionen kan efter anmodning fra de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten eller på eget initiativ under hensyn til arten af de konstaterede overtrædelser

— sende en kontroldelegation til stedet,

— pålægge en embedsdyrlæge, som er godkendt af de involverede parter, og hvis navn skal stå på en liste, der udarbejdes af Kommissionen efter indstilling fra medlemsstaterne, at kontrollere forholdene i den pågældende virksomhed, eller

— pålægge de kompetente myndigheder at forøge antallet af prøver af den pågældende virksomheds produktion.

Den meddeler medlemsstaterne sine konklusioner.

Når disse foranstaltninger træffes for at imødegå gentagne forsømmelser fra en given virksomheds side, pålægger Kommissionen den pågældende virksomhed at afholde udgifterne i forbindelse med anvendelsen af de ovenstående led.

▼B

Indtil Kommissionens konklusioner foreligger, skal afsendermedlemsstaten efter anmodning fra bestemmelsesmedlemsstaten forstærke kontrollen med produkterne fra den pågældende virksomhed, og når tungtvejende hensyn til dyrs og menneskers sundhed taler herfor, tilbagekalde virksomhedens autorisation.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan for sit vedkommende skærpe kontrollen med produkterne fra samme virksomhed.

Efter anmodning fra en af de berørte medlemsstater skal Kommissionen, hvis den sagkyndiges udtalelse bekræfter forsømmelserne, efter fremgangsmåden i artikel 17 træffe passende foranstaltninger, som kan være så vidtrækkende som at give medlemsstaterne tilladelse til midlertidigt at nægte indførsel på deres område af produkter fra denne virksomhed. Foranstaltningerne skal hurtigst muligt stadfæstes eller ændres efter fremgangsmåden i artikel 17.

De almindelige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 18.

2. De klagemuligheder, der i henhold til gældende lovgivning i medlemsstaterne kan anvendes over for de afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, berøres ikke af dette direktiv ►**M10** undtagen i de i fjerde afsnit omhandlede tilfælde ◀.

De afgørelser, der træffes af bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder, skal meddeles afsenderen eller dennes repræsentant med angivelse af grundene dertil, samt de kompetente myndigheder i afsendermedlemsstaten.

Efter anmodning fra afsenderen eller dennes repræsentant skal de begrundede afgørelser meddeles ham skriftligt med angivelse af de klagemuligheder, der efter gældende lov står til hans rådighed, samt af form og frister for indgivelse af klage.

Dog kan de to parter i tilfælde af tvist ►**M10** ————— ◀ hvis de er enige herom, inden for en frist på højst 1 måned, forelægge tvisten for en sagkyndig, som skal være opført på en liste over Fællesskabets sagkyndige, der skal opstilles af Kommissionen. Udgifterne i forbindelse med denne sagkyndige bistand påhviler Fællesskabet.

Den sagkyndige skal afgive udtalelse inden for højst 72 timer. Parterne underkaster sig den sagkyndiges udtalelse under overholdelse af EF-veterinærbestemmelserne.

3. Udgifterne til tilbagesendelse af forsendelsen, oplagring af varerne, disses anvendelse til andre formål eller destruktion påhviler modtageren.

KAPITEL III

Fælles bestemmelser

Artikel 9

1. En medlemsstat underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen, når det konstateres, at der på dens område forekommer en af de i direktiv 82/894/EØF omhandlede sygdomme, eller når der konstateres zoonoser, sygdomme eller andre forhold, der kan udgøre en alvorlig fare for dyrs og menneskers sundhed.

Oprindelsesmedlemsstaten iværksætter straks de bekæmpelsesforanstaltninger eller forebyggende foranstaltninger, der er fastlagt i EF-bestemmelserne, navnlig afgrænsning af de heri foreskrevne jagttagelsesdistrikter, eller træffer enhver anden foranstaltning, som den finder hensigtsmæssig.

Bestemmelses- eller transitmedlemsstaten, som under en kontrol omhandlet i artikel 5 har konstateret en af de sygdomme eller andre forhold, som er omhandlet i første afsnit, kan om nødvendigt træffe forebyggende foranstaltninger, der er fastlagt i EF-bestemmelserne.

▼B

Indtil der er truffet foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 4, kan bestemmelsesmedlemsstaten, når tungtvejende hensyn til menneskers og dyrs sundhed taler herfor, træffe sikkerhedsforanstaltninger over for de berørte virksomheder eller i tilfælde af en epizooti oprette det iagttagelsesdistrikt, som er foreskrevet i EF-bestemmelserne.

De trufne foranstaltninger meddeles straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

2. En eller flere repræsentanter for Kommissionen kan efter anmodning fra den i stk. 1, første afsnit, nævnte medlemsstat eller på Kommissionens initiativ straks tage til stedet, for i samarbejde med de kompetente myndigheder at undersøge, hvilke foranstaltninger der er truffet, og afgive en udtalelse om foranstaltningerne.

3. Hvis Kommissionen ikke er blevet informeret om disse foranstaltninger, eller hvis den finder foranstaltningerne utilstrækkelige, kan den i samarbejde med den berørte medlemsstat træffe sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til produkterne fra det epizooti-ramte område eller fra en bestemt virksomhed, indtil Den Stående Veterinærkomité træder sammen. Disse foranstaltninger skal så hurtigt som muligt forelægges Den Stående Veterinærkomité for at blive stadfæstet, ændret eller ophævet efter fremgangsmåden i artikel 17.

4. Under alle omstændigheder lader Kommissionen snarest muligt Den Stående Veterinærkomité undersøge situationen. Den træffer efter fremgangsmåden i artikel 17 de nødvendige foranstaltninger for de i artikel 1 omhandlede produkter og, hvis situationen kræver det, for produkter med oprindelsesstatus eller heraf afledte produkter. Den følger situationens udvikling og ændrer eller ophæver de trufne afgørelser efter samme procedure på baggrund af denne udvikling.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt listen over zoonoser og andre forhold, der kan udgøre en alvorlig fare for menneskers sundhed, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 18.

Artikel 10

Hver medlemsstat og Kommissionen udpeger den eller de tjenester med kompetence på veterinærkontrolområdet, der skal foretage veterinærkontrollen og varetage samarbejdet med kontrolltjenesterne i de øvrige medlemsstater.

Artikel 11

Medlemsstaterne sørger ligeledes for, at funktionærer fra deres veterinærjenester, i givet fald i samarbejde med funktionærer fra andre tjenester, der har beføjelser hertil, bl.a. kan

- foretage tilsyn med lokaler, kontorer, laboratorier, anlæg, transportmidler, udstyr og materiel, rengørings- og vedligeholdelsesmidler, metoder til produktion og behandling af produkter samt mærkning, etikettering og præsentation af disse produkter,
- kontrollere, om personalet overholder kravene i de tekster, der er anført i bilag A
- udtage prøver af produkter, som er oplagret eller til salg, er markedsført eller er under transport
- gennemgå den dokumentation eller de edb-oplysninger, der anvendes ved den kontrol, som er et resultat af de i henhold til artikel 3, stk. 1, trufne foranstaltninger.

Med henblik herpå skal de kontrollerede virksomheder samarbejde med de pågældende funktionærer i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af disses opgave.

▼B

Artikel 12

1. Artikel 8, stk. 3, samt artikel 10 og 11 i direktiv 64/433/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 88/657/EØF⁽²⁾, udgår.
2. Artikel 5, stk. 3 og 4, samt artikel 9, 10 og 11 i direktiv 71/118/EØF⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 88/657/EØF, udgår.
3. I direktiv 72/461/EØF⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 87/489/EØF⁽⁵⁾,
  - i) udgår artikel 5, stk. 2 til 5, samt artikel 6 og 8;
  - ii) erstattes i artikel 8a henvisningen til artikel 8 med en henvisning til artikel 9 i direktiv 89/662/EØF.
4. Artikel 7, stk. 3, samt artikel 12 og 16 i direktiv 77/99/EØF⁽⁶⁾, senest ændret ved direktiv 89/227/EØF⁽⁷⁾, udgår.
5. I direktiv 80/215/EØF
  - i) udgår artikel 5, stk. 2 til 5, samt artikel 6 og 7;
  - ii) erstattes i artikel 7a henvisningen til artikel 7 med en henvisning til artikel 9 i direktiv 89/662/EØF.
6. Artikel 5, stk. 3 og 4, samt artikel 7, 8 og 12 i direktiv 85/397/EØF⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85⁽⁹⁾, udgår.
7. Artikel 10, stk. 1 og 3, i direktiv 88/657/EØF⁽¹⁰⁾ udgår.
8. Artikel 8 og 9 i direktiv 89/437/EØF⁽¹¹⁾ udgår.
9. I bilag B til direktiv 72/462/EØF tilføjes følgende i certifikatet:
»Første modtagers navn og adresse«.

Artikel 13

1. I direktiv 64/433/EØF og 71/118/EØF tilføjes følgende artikel:

»Artikel 19

De i direktiv 89/662/EØF^(*) fastsatte regler om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked finder især anvendelse med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet, med hensyn til tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, samt med hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

(*) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.«

2. I direktiv 72/461/EØF og 80/215/EØF tilføjes følgende artikel:

»Artikel 15

De i direktiv 89/662/EØF^(*) fastsatte regler om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked finder især anvendelse med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet, med hensyn til tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, samt med hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

(*) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.«

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.

⁽²⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 280 af 3. 10. 1987, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 85.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 93 af 6. 4. 1989, s. 25.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 226 af 24. 8. 1985, s. 13.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 87.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

▼B

3. I direktiv 77/99/EØF tilføjes følgende artikel:

»Artikel 24

De i direktiv 89/662/EØF (*) fastsatte regler om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked finder især anvendelse med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet, med hensyn til tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, samt med hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

(*) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.«

4. I direktiv 85/397/EØF og 88/657/EØF tilføjes følgende artikel:

»Artikel 18

De i direktiv 89/662/EØF (*) fastsatte regler om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked finder især anvendelse med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet, med hensyn til tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, samt med hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

(*) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.«

5. I direktiv 89/437/EØF tilføjes følgende artikel:

»Artikel 17

De i direktiv 89/662/EØF (*) fastsatte regler om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af det indre marked finder især anvendelse med hensyn til kontrol på oprindelsesstedet, med hensyn til tilrettelæggelse og opfølgning af den kontrol, som bestemmelsesmedlemsstaten skal foretage, samt med hensyn til de beskyttelsesforanstaltninger, der skal iværksættes.

(*) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.«

Artikel 14

►**M10** Samhandelen med de i bilag B omhandlede produkter er i afventen af EF-bestemmelser underkastet ◀ de kontrolregler, der er fastsat i dette direktiv, særlig reglerne i artikel 5, stk. 2.

▼M10

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater de betingelser og regler, som gælder for samhandelen med de i stk. 1 nævnte produkter.

▼B*Artikel 15*

I artikel 9 i direktiv 64/432/EØF ⁽¹⁾ indsættes følgende stk.:

- »2a. En eller flere repræsentanter for Kommissionen kan efter anmodning fra medlemsstaten eller på Kommissionens initiativ straks tage til stedet for i forståelse med de kompetente myndigheder at undersøge, hvilke foranstaltninger der er truffet og de afgiver en udtalelse om foranstaltningerne.«

▼M10*Artikel 16*

1. Medlemsstaterne forelægger på grundlag af en harmoniseret model Kommissionen de væsentligste oplysninger vedrørende de kontrolforanstaltninger, der er foretaget i henhold til nærværende direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.

▼M10

2. Kommissionen gennemgår de i stk. 1 omhandlede oplysninger inden for rammerne af Den Stående Veterinærkomité. Kommissionen kan vedtage passende foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 18.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, bl.a. vedrørende hyppigheden af meddelelsen af oplysninger, den model, der skal anvendes, og arten af oplysningerne, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 18.

▼B*Artikel 17*

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden straks sagen for Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved afgørelse 68/361/EØF⁽¹⁾, i det følgende benævnt »komitéen«, enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. ►**C1** Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist på to dage. ◀ Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

4. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet afgørelse inden femten dage efter forslagens forelæggelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod dem.

Artikel 18

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden straks sagen for komitéen enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget de pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

4. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

⁽¹⁾ EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

▼B

Har Rådet ikke truffet afgørelse inden tre måneder efter forslagens forelæggelse, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod dem.

KAPITEL IV

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser*Artikel 19***▼M10****▼B**

2. Inden den ►**M7** 31. december 1996 ◀ foretager Rådet en nyvurdering af bestemmelserne i dette direktiv på grundlag af en rapport fra Kommissionen om den indvundne erfaring ledsaget af eventuelle forslag til ændringer, om hvilke Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

▼M10*Artikel 20*

For at gøre det muligt at iværksætte kontrolordningen i dette direktiv gradvis kan medlemsstaterne indtil den 31. december 1992 under transporten:

- kontrollere dokumenter for produkter, der er omhandlet i bilag A og B, eller som er indført fra tredjelande
- ved stikprøver og uden forskelsbehandling gennemføre dyrlægekontrol af de produkter, der er omhandlet i bilag B.

▼M7*Artikel 22*

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for et efterkomme dette direktiv den 1. juli 1992.

▼B*Artikel 23*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼M11

BILAG A

VETERINÆRBESTEMMELSER

KAPITEL I

- Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet (EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64).
- Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød (EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23).
- Rådets direktiv 72/461/EØF af 12. december 1972 om veterinærpolitimæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet (EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 24).
- Rådets direktiv 77/99/EØF af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 85).
- Rådets direktiv 80/215/EØF af 22. januar 1980 om veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med samhandelen med kødprodukter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 4).
- Rådets direktiv 88/657/EØF af 14. december 1988 om krav til fremstilling af og handel med hakket kød, kød i stykker på under 100 g og tilberedt kød (EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988, s. 3).
- Rådets direktiv 89/437/EØF af 20. juni 1989 om hygiejne- og sundhedsproblemer i forbindelse med produktion og markedsføring af ægprodukter (EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 87).
- Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter (EFT nr. L 46 af 19. 2. 1991, s. 1).
- Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 1).
- Rådets direktiv 91/493/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 15).
- Rådets direktiv 91/494/EØF af 26. juli 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for handel inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og for indførsel heraf fra tredjelande (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 35).
- Rådets direktiv 91/495/EØF af 27. november 1991 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af kaninkød og kød af opdrættet vildt (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 41).
- Rådets direktiv 92/45/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med nedlægning af vildtlevende vildt og afsætning af kød heraf (EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 35).
- Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebase-rede produkter (EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 1).

KAPITEL II

- Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, til direktiv 89/662/EØF og, for så vidt angår patogener, til direktiv 90/425/EØF.

▼**M11**

BILAG B

**PRODUKTER, DER IKKE OMFATTES AF HARMONISERING INDEN
FOR FÆLLESSKABET, MEN SOM FOR SÅ VIDT ANGÅR SAMHANDEL
VIL BLIVE UNDERKASTET KONTROL I HENHOLD TIL DETTE
DIREKTIV**

Andre produkter af animalsk oprindelse, hverken opført i bilag A til dette direktiv eller i bilaget til direktiv 90/425/EØF: listen over disse produkter fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 18.